

РЕШЕНИЕ

№ 4933

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11753** по описа за **2024** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ срещу Решение № 4464 от 10.10.2024 г., постановено от Софийски районен съд /СРС/, НО, 95-ти състав по нахд № 8066/2024. С решението е отменено наказателно постановление № BG12122023/5800/P8-1685/26.04.2024 г. на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на И. С. А. за нарушение по чл. 139, ал. 7 ЗДвП, за което на основание 179, ал. 3а ЗДвП му е наложена глоба в размер на 1 800 /хиляда и осемстотин/ лв.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на съдебното решение като постановено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че мястото на извършване на нарушението е индивидуализирано достатъчно ясно в наказателното постановление. Оспорва извода на състава на СРС, че административнонаказващия орган не е ангажирал доказателства, от които да се установи, че именно жалбоподателят е управлявал пътното превозно средство, като посочва, че нарушението е установено посредством регламентирания в закона доклад от поддържаната от АПИ електронна система за събиране на пътни такси с приложени статични изображения. Посочва се, че санкционираното лице се е запознало с доклада

и снимковия материал и не е отрекло, нито е направило възражение за това, че е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Моли за отмяна на оспореното решение и потвърждаване на издадения електронен фиш като законосъобразен и правилен. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът по касационното производство И. С. А., редовно уведомен, не се явява и представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 12.12.2023 г. в 08:37 ч. в направление излизане от територията на Република България, на граничен контролно-пропускателен пункт К., пристигнало пътно превозно средство с, марка „Волво“, модел „ФХ Т 440“, с обща технически допустима максимална рег. [рег.номер на МПС] , влекач с маса на пътния състав над 3, 5 тона /над 12 тона/. Товарният автомобил, собственост на „Андреев Транс 2014“ ООД, бил управляван от ответника И. С. А.. След извършена от контролните органи проверка било установено, че на 27.11.2023 г. в 15:53 ч. посоченото пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] било засечено на Чепинци, по път А-6, км 60+705, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като не била заплатена дължимата за ППС пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. За съответното обстоятелство бил генериран запис по чл. 167а, ал. 1-3 ЗП. Предвид съответната констатация свид. Е. К., на длъжност старши инспектор в отдел ПТРР, ТД „ТД Митница С.“, съставила срещу А. АУАН № BG12122023/5800/P8-1685/12.01.2023 г. АУАН бил предявен и връчен на жалбоподателя, който го подписал, без да направи възражения. Такива не постъпили и в законоустановения срок. Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, директорът на Национално тол управление /НТУ/ към Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ издал срещу И. С. А. атакуваното наказателно постановление за нарушение по чл. 139, ал. 7 ЗДвП, за което на основание чл. 179, ал. 3а ЗДвП му наложил глоба в размер на 1 800 /хиляда и осемстотин/ лв.

За да отмени електронния фиш съставът на СРС е приел, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването му, като в наказателното постановление не е ясно посочено мястото на извършване на нарушението и не е доказано по безспорен начин авторството на нарушението.

Настоящият състав на съда приема, че АУАН и НП са издадени от компетентните органи съгласно чл. 189е, ал.12 ЗДвП и приложените по делото заповед № ЧР-СП-НТУ149/25.05.2023 г., заповед № ЗАМ-1434/32-263874/08.08.2022 г. и заповед № РД-11-740/07.06.2023. Наказателното постановление съдържа задължителните реквизити по чл. 57, ал.1 от ЗАНН. Съдът приема за неправилен извода на СРС за неясно описание на мястото на нарушението. Мястото на извършване на нарушението в НП е посочено по път А -6, км 60 + 705 за сегмент [ЕГН]. Този сегмент фигурира в Решение № 680 от 21 септември 2022 г. за приемане на Списък на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса. Следователно

мястото на нарушението е ясно и точно описано и не пречатства правото на защита на наказаното лице.

Водачът на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице (чл. 139, ал. 7 от ЗДвП). В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП е предвидено, че за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база изминато разстояние, като заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътният участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. Разпоредбата на чл. 10б, ал. 3 от ЗП гласи, че таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 7, 7а и 9 от ЗП, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки. Съгласно разпоредбата на чл. 179, ал. 3а ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

По делото е установено, че ППС се е движело по път „А-6“, км 60 + 705, без да е заплатена дължимата пътна такса, съгласно становище от отдел Управление на информационната система и инфраструктура. НП е издадено на И. С. А. в качеството му на водач на ППС. Липсват свидетели на нарушението, представеният снимков материал също не доказва това обстоятелство. При съставяне на АУАН и издаването на НП не е изяснено авторството на извършеното нарушение. Събраните по преписката и в съдебното производство доказателства не водят до категоричен извод, че санкционираното лице И. С. А. е извършил посоченото в НП нарушение. С чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП е предоставена възможност на вписания собственик на ППС, съответно ползвател, да се освободи от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Няма такава възможност за третото лице, управлявало МПС.

Поради това санкционираното лице не е имало възможност да възрази и да посочи кое лице е управлявало МПС на 27.11.2023г. Това, че няколко дни след нарушението е управлявал превозното средство, само по себе си не е основание да се предполага и да се санкционира за нарушението от 27.11.2023г. Въпреки, че лицето не е възразило, нито е посочило кой е собственикът, ползвателя или представляващия юридическо лице - собственик, това не е основание да бъде ангажирана неговата административнонаказателна отговорност, доколкото изясняването на авторството на нарушението е задължение на административнонаказващия орган. Тежестта на доказване в случая е на АНО, който следва да събере доказателства, които недвусмислено и категорично да установяват всички фактически обстоятелства, които са от значение за твърдяното нарушение. Докладът по чл. 189е, ал. 8 и 9 ЗДвП, макар и ползвайки се с презумптивна доказателствена стойност, не съдържа данни относно авторството на констатираното нарушение.

Изложеното дава основание на касационната инстанция да приеме, че въззивното решение е законосъобразно и правилно, а жалбата срещу него - неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена от съда.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4464 от 10.10.2024 г., постановено от Софийски районен съд /СРС/, НО, 95-ти състав по нахд № 8066/2024г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.